

Sygn. akt VI Ka 440/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: Anna Pikulska

5 przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Barbary Kamińskiej

6 po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2021 r. w Elblągu sprawy

7 A. K. (1) s. C. i Z. ur. (...) w P.

8 oskarżony o czyn z art. 286 § 1 kk

9 z powodu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i oskarżonego

10 od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Morągu

11 z dnia 27 maja 2021 r. sygn. akt VII K 178/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. W. 516,60 zł brutto za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 440/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Morągu z dnia 27 maja 2021r. w spr. VII K 178/20

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1,2		A. K. (1)	1-Karalność oskarżonego 2- wydawanie w innych sprawach dot. innych czynów z art. 286§1kk orzeczeń, w tym dot. wznowień postępowań i uniewinniających oskarżonego Czyn przypisany oskarżonemu z art. 286§1 kk	Informacja z KRK, Dokumenty-orzeczenia wydawane w innych sprawach dot. czynów z art. 286§1kk, w tym dot. wznowień postępowań i uniewinniających	k.1076-1081, k.978,997,1017-1019,1026,1156-1160
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1,2	Informacja z KRK Dokumenty- orzeczenia wydawane w innych sprawach oskarżonego dot. czynów z art. 286§1kk	Informacja z KRK i orzeczenia wydawane w innych sprawach oskarżonego dot. czynów z art. 286§1kk zostały sporządzone przez organy do tego uprawnione, nie były kwestionowane przez strony, stąd zasługują na wiarygodność

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Na wstępie oceny tego zarzutu należy przypomnieć, że zarzut obrazy przepisów prawa procesowego z art. 438 pkt		

2 kpk może być skuteczny tylko wówczas, gdy naruszenie danego przepisu prawa mogło mieć wpływ na kształt zaskarżonego orzeczenia, a wobec tego nawet samo stwierdzenie naruszenia danego przepisu automatycznie nie stanowi podstawy do wzruszenia zaskarżonego wyroku; ponadto wpływ określonego uchybienia na treść orzeczenia zależy ściśle od realiów konkretnej sprawy.

Odnosząc się do zarzutu obrazy art. 2§1 pkt. 1 kpk i art. 4 kpk, to należy wskazać, że takie przepisy o charakterze ogólnym same w sobie nie mogą stanowić podstawy stawianych zarzutów obrazy prawa procesowego. Przepisy te dotyczą bowiem ogólnych zasad i celów postępowania karnego, a ich wymowa jest konkretyzowana dopiero poprzez treść odpowiednich przepisów kodeksu postępowania karnego.

Obrońca i oskarżony podnieśli zarzut obrazy art. 170§1 pkt. 2 kpk, art. 167 kpk i art. 9 kpk na tle nieprzeprowadzenia przez sąd wszystkich dowodów niezbędnych do rozpoznania sprawy, w tym głównie z odpisów orzeczeń wydawanych w innych sprawach oskarżonego dot. innych – niż rozpoznawany w niniejszej sprawie – czynów z art. 286§1kk w tym dot. wznowień postępowań i uniewinniających oskarżonego. Zarzut ten zdezaktualizował się skoro sąd odwoławczy przeprowadził dowód z odpisów orzeczeń (w tym z uzasadnieniami), które oskarżony złożył do akt sprawy a także takich pozyskanych przez sąd. Z odpisów tych orzeczeń wynika, że w rozpatrywanych w nich sprawach A. K. dot. czynów z art. 286§1kk zapadały

wyroki uniewinniającego a na tle wyroków skazujących dochodziło do wznowień postępowań. Jednak treść tych orzeczeń nie może przesądzać by mogły one stanowić podstawę do wzruszenia wyroku w niniejszej sprawie. Zgromadzenie wszystkich tego typu orzeczeń, które zapadły wobec A. K. na tle zarzutów dot. popełnienia czynów z art. 286§1kk nie jest niezbędne do rozpoznania niniejszej sprawy. Z art. 8 kpk bowiem wynika, że sąd karny zobligowany jest rozstrzygać samodzielnie w każdej konkretnej sprawie, w oparciu o zgromadzony w danej sprawie materiał dowodowy, zagadnienia faktyczne i prawne i nie jest związany orzeczeniami innych sądów wydanymi nawet w podobnych sprawach. Tym samym dokonana ocena dowodów czy innych okoliczności uzyskanych w innych sprawach – wbrew ocenie skarżących- nie ma automatycznie przełożenia na ocenę dowodów i wynikających z nich okoliczności w niniejszej sprawie. Stąd nie było potrzeby by pozyskiwać odpisy wszystkich orzeczeń w sprawach o czyny z art. 286§1kk A. K., w tym odpisy wszystkich rozstrzygnięć ze spraw o wznowienie postępowań, skoro i tak sąd rozpoznający niniejsza sprawę nie jest związany ich treścią i musi samodzielnie ocenić materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie i suwerennie rozstrzygnąć zagadnienia faktyczne i prawne. Dlatego nawet brak przeprowadzenia takich dowodów nie stanowi naruszenia przepisów prawa procesowego dot. przeprowadzania dowodów, które mogłoby mieć wpływ na kształt zaskarżonego orzeczenia. Ponadto oddalenie wniosku dowodowego jest uprawnieniem sądu, samo zaś - uzasadnione w realiach

rozpoznawanej sprawy treścią art. 8 kpk- nie gromadzenie kolejnych orzeczeń z innych spraw oskarżonego o inne czyny z art. 286§1kk, nie może być oceniane jako naruszenie prawa oskarżonego do obrony. Ponadto oddalenie wniosku dowodowego o uzyskanie i dopuszczenie dowodu z kolejnych orzeczeń w sprawach o czyny z art. 286§1kk, skoro i tak treść tych orzeczeń nie wiąże sadu rozpoznającego niniejszą sprawę, to nie wskazuje na naruszenie przez sąd art. 366§1 kpk (gdy zgromadzono materiał dowodowy wystarczający do rozpoznania sprawy i wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności czynu oskarżonego z 15 sierpnia 2016r.).

Oskarżony zarzucił też sądowi, że nie uzyskał wystarczających danych odnośnie jego osoby, w tym opinii środowiskowej czy danych osobo-poznawczych z jednostki penitencjarnej, co można utożsamić z zarzutem obrazy art. 213 i 214 kpk. Należy jednak skarżącemu wskazać, że skoro nie był on oskarżony o zbrodnię, nie jest też osobą która w chwili czynu nie ukończyła 21 lat, to na potrzeby rozpoznania tej sprawy nie trzeba było przeprowadzać szczegółowych wywiadów dot. osoby oskarżonego, a wystarczające było uzyskanie danych osobo-poznawczych czy aktualizowanych danych o karalności oskarżonego, z czego się wywiązano.

Nie podlegał też uwzględnieniu zarzut oskarżonego odnoszący się do osoby jego obrońcy. Nie doszło bowiem do naruszenia prawa do obrony z art. 6 kpk skoro oskarżonemu wyznaczono obrońcę z urzędu. Wbrew twierdzeniom A. K. to adw. H. W. działał

w rozpoznawanej sprawie na korzyść oskarżonego, uczestniczył w terminach rozprawy, wniósł apelację od wyroku na korzyść oskarżonego (nota bene zawierająca podobne zarzuty jak apelacja oskarżonego). Ponadto w piśmie z k. 922 obrońca odparł zarzuty oskarżonego co do swojej osoby oraz prowadzenia obrony oskarżonego. A wobec tego nie można było uwzględnić zastrzeżeń oskarżonego, że został pozbawiony prawa do obrony, skoro nie wykazano uchybień w pracy adw. H. W. powodujących ujemne skutki dla jego klienta Tym bardziej, że oskarżony uważa, że sąd powinien mu wyznaczyć obrońcą w sprawie innego adwokata, ale akceptuje tylko osobę adw. A. G.. Jednak w przypadku obrony z urzędu osoba obrońcy jest wyznaczana przez sąd bez względu na życzenia oskarżonego co do wyznaczenia konkretnego, wskazanego obrońcy który ma go bronić, stąd pragnienia oskarżonego w tym zakresie nie mają decydującego znaczenia. Dlatego nie doszło do zarzucanego naruszenia prawa oskarżonego do obrony.

Nie można też było stwierdzić naruszenia art. 424 kpk mającego wpływ na treść wyroku. Po pierwsze nawet użycie w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w części „podstawa prawna wyroku” na str.5 (k.907 akt) jednokrotnie danych D. M. nie przesądza o tym, że uzasadnienie w całości dotyczy sprawy innej osoby niż A. K.. Bowiernie lektura całego pisemnego uzasadnienia przekonuje o tym, że uzasadnienie zostało sporządzone w odniesieniu do zaskarżonego wyroku, czynu z 15 sierpnia 2016r. z art. 286§1kk i osoby A. K.. Natomiast jednokrotne użycie w pisemnych motywach orzeczenia danych D. M. z pewnością

stanowi tylko przejaw oczywistej omyłki pisarskiej, co zostało skorygowane postanowieniem sądu odwoławczego wydanym na rozprawie apelacyjnej w trybie art. 105 kpk. Po wtóre niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylecia wyroku, a braki w zakresie elementów składowych uzasadnienia wyroku tylko wówczas uzasadniają jego uchylenie, gdy prowadzą do wniosku, że sąd pierwszej instancji nieprawidłowo wydał wyrok (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2010 r., IV KK 315/10, LEX nr 653737). W niniejszej sprawie takiego wniosku sformułować nie można, co czyni także ten zarzut niezasadnym. Ponadto skoro pisemne uzasadnienie wyroku jest sporządzone po tym jak wyrok zapadł, to nawet stwierdzenie naruszenia art. 424§1kpk nie stanowi o wykazaniu względnej przyczyny odwoławczej z art. 438 pkt.2 kpk tj. takiej obrazy przepisu postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku.

Skarżący zarzucili też sądowi, że naruszył przepisy art. 92 kpk, 410 kpk, i 7 kpk. Jednak wbrew sformułowaniu takich zarzutów to zgromadzono materiał dowodowy wystarczający do wykazania winy oskarżonego w popełnieniu przestępstwa z art. 286§1kk, który to materiał został potem dokładnie oceniony na potrzeby wydania zaskarżonego wyroku. Natomiast skarżący odwołali się w swoich apelacjach do okoliczności podawanych przez oskarżonego i z tego wywiedli, że sąd nieprawidłowo uznał je za niewiarygodne i bezzasadnie skazał oskarżonego. Trzeba jednak podkreślić, że ocena wyjaśnień

oskarżonego - jak i każdego innego istotnego dowodu- jest domeną sądu, który winien przekonująco uzasadnić, dlaczego dał wiarę lub nie dał wiary depozycjom A. K.. W realiach niniejszej sprawy sąd się z tego obowiązku wywiązał. Bowiern dokonał wszechstronnej i wnikliwej weryfikacji twierdzeń oskarżonego w odniesieniu do treści zeznań pokrzywdzonego, informacji- pisma z (...) czy historii rachunku bankowego firmy oskarżonego za okres od otwarcia rachunku tj. 12.05.2016r. do 31.12.2016r. A te właśnie dowody we wzajemnym powiązaniu stanowią wystarczający powód by odmówić wyjaśnieniom oskarżonego waloru wiarygodności.

Oskarżony w wyjaśnieniach złożonych dopiero przy drugim rozpoznaniu sprawy twierdził bowiem, że z sukcesem prowadził sprzedaż towarów za pośrednictwem portalu (...), gdy towar nie był przez niego magazynowany tylko wysyłany do danego klienta za pośrednictwem hurtowni (nie był w stanie jednak podać danych tej hurtowni powołując się długi okres czasu gdy jest pozbawiony wolności i to, że wszystkie dokumenty zostały skradzione). Podawał też, że w okresie od stycznia do sierpnia prawidłowo wysyłał towar zgodnie z zamówieniami i obsłużył 100-120 klientów na łączną kwotę prawie 2 milionów zł. Taką okoliczność, podobnie jak i ustalenie szczegółów jego współpracy z bliżej nieustaloną hurtownią (gdy oskarżony nawet nie pamiętał jej nazwy w co trudno uwierzyć gdy miał ściśle z nią współpracować i sprzedawać towar o wartości 2 mln zł), jednak trudno było pozytywnie zweryfikować skoro rachunek firmy na który klienci dokonujący zakupów przez (...) za pośrednictwem (...)

wplacali oskarżonemu pieniądze za zamówione towary, został otwarty dopiero 12.05.2016r. i z historii tego rachunku za okres od otwarcia tj. 12.05.2016r. do sierpnia 2016r. wynikają niższe wpłaty niż na łączną kwotę 2 mln zł, a także nie potwierdza jego treść tego, że – jak podał oskarżony w dalszej części wyjaśnień- jego dzienny obrót towarem był w granicach 40-50 klientów dziennie (gdy wcześniej podał, że od stycznia do sierpnia 2016r. obsłużył 100-120 klientów – czyli tylko dwukrotnie więcej niż w sierpniu- na łączną kwotę prawie 2 milionów zł). Ponadto sama okoliczność, że oskarżony wcześniej, przed czynem przypisanym w tej sprawie wywiązywał się z zobowiązań wynikających ze sprzedaży towaru za pośrednictwem portalu (...) (choć nie w sposób tak wzorcowy jak to przedstawiał, skoro przed ostatnią blokadą konta z 01.09.2016r. konto było już wcześniej od 11 kwietnia 2016r. 4-krotnie blokowane, bo wpłynęło łącznie 106 ostrzeżeń w związku z brakiem finalizacji transakcji przez sprzedającego, a ostatnia blokada konta z 01.09.2016r. nastąpiła w związku z koniecznością wypłacenia kupującemu rekompensaty w ramach Programu Ochrony Kupujących) sam w sobie nie świadczy, że w pewnym momencie przestał to robić. Wcześniejsze wywiązywanie się z zobowiązań powodowało, że oskarżony otrzymywał od kontrahentów transakcji pozytywne komentarze, co przekładało się na dobrą ocenę oskarżonego jako sprzedającego i zachęcało innych kupujących do zakupu towarów wystawianych na aukcjach w (...) właśnie przez A. K.. Przedstawiony przez oskarżonego pozytywny obraz

jego jako rzetelnego sprzedającego na (...) nie może jednak być uznany za potwierdzony w świetle pisma od (...) i zeznań pokrzywdzonego oraz przedłożonej przez niego mailowej korespondencji. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, że portal (...) nagle zablokował jego konto co spowodowało niemożność terminowego wywiązania się z zobowiązań względem kupujących i nie zna powodów które doprowadziły do takiej sytuacji (bo portal (...) nie poinformował go dlaczego tak uczynił), to z informacji z (...) wynika że konto oskarżonego było blokowane już wcześniej niż przed sierpniem 2016r., bo 11 kwietnia 2016r., 09 czerwca 2016r. i 28 lipca 2016r. i za każdym razem sprzedający był informowany o powodach blokady konta i otrzymał warunki odblokowania konta. Ponadto w świetle informacji z (...) nie znajdują potwierdzenia wyjaśnienia oskarżonego iż po zablokowaniu konta nie miał możliwości wysyłania towarów do klientów, bo nie miał danych wysyłkowych klientów; (...) wyraźnie w swoim piśmie wskazało, że blokada konta nie zwalniała sprzedającego z obowiązku finalizacji transakcji i blokada nie ograniczała sprzedającemu dostępu do zawartych transakcji ani danych osobowych kupujących, sprzedający po każdym zakupie na skrzynkę mailową otrzymywał wszelkie dane dot. transakcji w tym dane kupującego adres do wysyłki. W tym miejscu należy też zauważyć, że z historii rachunku bankowego wynika, że w miesiącu sierpniu 2016r. nadal na konto firmy oskarżonego wpływały wpłaty za zamówiony towar od kupujących przez (...), w tym wpłaty dokonywane za pośrednictwem (...). Niezrozumiałe jest więc to dlaczego

oskarżony nie płacił za zamówiony towar w hurtowni pieniędzmi które nadal wpływały na jego konto z tytułu transakcji zakupu na (...) zawartymi przed blokadą konta z 23 sierpnia 2016r. a potem 01 września 2016r. i nie powodował tym wysyłki towaru z hurtowni do klientów, do których danych miał – wbrew swoim odmiennym twierdzeniom- dostęp. Stąd wyjaśnienia oskarżonego co do powodu niewywiązania się z transakcji zawartych za pośrednictwem portalu (...) od sierpnia 2016r. nie można dać wiary.

Trzeba też zauważyć, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach ogólnie opisał swoją działalność prowadzoną za pośrednictwem portalu (...), nie podał jednak danych hurtowni z którą miał współpracować, wskazał okoliczności dotyczące blokady konta oskarżonego jako powodu dla którego nie mógł wywiązać się z transakcji. Jednak nawet takie ogólne twierdzenia oskarżonego były wprost sprzeczne z treścią informacji od (...). Oskarżony odwoływał się też ogólnie do blokady konta nie precyzując jego daty, a z pisma od (...) wynikało, że jego konto było od 11 kwietnia 2016r. do 01 września 2016r. łącznie 5 razy blokowane i odwieszane. Przed wszystkim jednak oskarżony nie odniósł się wprost do zarzutu z tej sprawy, w wyjaśnieniach nie zawarł konkretnych informacji dot. czynu z 15 sierpnia 2016r.

W odniesieniu zaś do konkretnego czynu zarzucanego w tej sprawie dokonanego na szkodę A. K. (3), to należy zauważyć, że według informacji z (...) kolejna blokada konta oskarżonego po tej z 28.07.2016r. nastąpiła 23.08.2016r., zaś pokrzywdzony zakupił towar od oskarżonego

w dniu 15 sierpnia 2016r.(a więc po odblokowaniu konta po 28.07.2016r. i przed jego ponownym zablokowaniem w dniu 23.08.2016r.) i od razu dokonał przelewu całej kwoty wskazanej ceny za telefon komórkowy tj. 657 zł przez konto (...), a towar miał otrzymać w ciągu 4 dni. Mimo więc tego, że w czasie czynu dot. tego pokrzywdzonego to oskarżony miał pełne warunki by z transakcji się wywiązać co wynika z zeznań pokrzywdzonego oraz przedłożonych przez niego dokumentów dot. transakcji i informacji z (...) (pokrzywdzony przelał pieniądze a konto oskarżonego do 23.08.2016r. nie było zablokowane, miał on pełny dostęp do danych transakcji i pokrzywdzonego), to towar do pokrzywdzonego nie został wysłany. Nie bez znaczenia jest i to, że pokrzywdzony – co udowodniono też treścią korespondencji mailowej - wobec tego, że do 22.08.2016r. nie otrzymał zamówionego telefonu, to anulował zamówienie, wniósł o zwrot pieniędzy i podał numer konta na który pieniądze należy zwrócić (a także inne dane identyfikujące transakcję i dane jego osoby- co stanowi kolejny dowód niewiarygodności twierzeń oskarżonego, że nie miał dostępu do takich danych) i mimo, że otrzymał odpowiedź zwrotną o zleceniu księgowości zwrotu, to pieniędzy tych oskarżony mu nie zwrócił. Ponadto – co wynika z konsekwentnych zeznań pokrzywdzonego i treści złożonych do akt maili-oskarżony nie odpowiadał już na kolejne maile ze strony pokrzywdzonego, nie odbierał telefonu lub odbierał i odrzucał połączenie. A wobec tego treść zeznań pokrzywdzonego i korespondencji mailowej dot.

transakcji z zarzutu, informacja z (...) i dane z historii rachunku bankowego stanowią nawzajem uzupełniającą się logiczną całość, która przeczy wiarygodności depozycji oskarżonego, że nie popełnił czynu na szkodę A. K.. Nadto w świetle tych dowodów nie można uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, że po zablokowaniu konta wszystkie kwoty zwrócił do zera swoim klientom. Pokrzywdzony A. K. – co też konsekwentnie podawał – nie odzyskał bowiem swoich pieniędzy od oskarżonego; A. K. mu pieniędzy nie oddał (mimo, że oskarżony twierdzi w apelacji, że po blokadzie praktycznie wszystkie transakcje zostały zrealizowane, że zwracał kontrahentom pieniądze wraz z dodatkowymi kwotami jako zadośćuczynienie za nie zrealizowanie transakcji). Ponadto analiza historii rachunku bankowego oskarżonego świadczy o tym, że do 23 sierpnia 2016r. (tj. daty ponownego zablokowania konta na (...)) wpływały na jego konto wpłaty za pośrednictwem (...) z tytułu zapłaty za towar zamówiony przez ten portal, gdy saldo na rachunku firmy oskarżonego na dzień 23 sierpnia 2016r. wyniosło 11.555,72 zł, to po 23 sierpnia 2016r. (gdy w mailu z 22.08.2016r. oskarżony zapewniał pokrzywdzonego o zwrocie pieniędzy) oskarżony nie zwracał pieniędzy z tytułem przelewu dot. zwrotu za niezrealizowane aukcje, tylko intensywnie wypłacał gotówką w bankomatach w G. w okresie od 23 do 25 sierpnia 2016r. kwoty w wysokości od 500zł do 3.000zł, co na koniec dnia 25 sierpnia 2016r. dało saldo 732,74 zł. (a na koniec grudnia 2016r. saldo wynosiło 4,77zł). Oskarżony co prawda tłumaczył, że „przez 7 dni

rozeszły mi się pieniądze i nie byłem w stanie zapłacić”, ale chyba zapomniał doprecyzować, że sam te pieniądze wypłacił gotówką z konta i nie wiadomo na co spożytkował, ale na pewno nie na zwrot pieniędzy pokrzywdzonemu A. K., mimo, że zobowiązując się w mailu z 22 sierpnia 2016r. do zwrotu pieniędzy pokrzywdzonemu, to miał na to środki.

Podsumowując powyższe, to w świetle wymowy ww dowodów w postaci konsekwentnych zeznań pokrzywdzonego, potwierdzających te zeznania treści maili, informacji pisemnej od (...) i historii rachunku bankowego firmy oskarżonego, nie można było przyjąć by oskarżony mówił prawdę twierdząc, że tylko z powodu niezasadnego zablokowania konta przez (...) to nie mógł wywiązać się z warunków transakcji, ale zwrócił pieniądze pokrzywdzonym kontrahentom. Pokrzywdzony A. K. pieniędzy od oskarżonego nie otrzymał mimo, że stan salda na rachunku oskarżonego w dniu 22-23 sierpnia 2016r., gdy mailowo obiecał pokrzywdzonemu zwrot pieniędzy, pozwalał mu na oddanie tych pieniędzy pokrzywdzonemu w tej sprawie. Bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego jest zaś to, iż A. K. ostatecznie odzyskał pieniądze od (...), bo nastąpiło to z (...), po tym jak zgłosił organom ścigania popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z art. 286§1kk. Ponadto postawa oskarżonego, któremu konto na (...) kilkakrotnie blokowano z powodu 106 ostrzeżeń w związku z brakiem finalizacji transakcji przez sprzedającego, o negatywnych opiniach o oskarżonym jako sprzedawcy wspominał w zeznaniach też

pokrzywdzony (co przeczy argumentowi z apelacji obrońcy, że oskarżony miał 98% tylko pozytywnych opinii na (...)), a który nie reagował na monity ze strony pokrzywdzonego, nie odbierał połączeń telefonicznych od niego, który nie zwracał po 22 sierpnia 2016r. pieniędzy tytułem zwrotu za niezrealizowane aukcje (mimo, że wbrew zapewnieniom oskarżonego to A. K. miał dostęp do danych kupujących oraz danych transakcji i gdyby chciał to mógł z nimi nawiązać kontakt i pieniądze oddać), tylko wypłacał intensywnie przez dwa dni w bankomatach w G. duże kwoty uzyskane z wpłat kupujących, to wyraźnie wskazuje na to, że działał on z zamiarem kierunkowym z art. 286§1kk.A w świetle przytoczonej wyżej wymowy dowodów obciążających, to wyjaśnienia oskarżonego nie zasługiwały na walor wiarygodności. Stąd sąd I instancji oceniając dowody nie naruszył art. 7 kpk. Ponadto dla oceny okoliczności zdarzenia z 15 sierpnia 2016r. i tego czy w czasie zdarzenia oskarżony mógł się wywiązać z zobowiązania wobec A.K. nie ma znaczenia to, że oskarżony na koniec roku tj. ponadto 4 miesiące po zdarzeniu nie uzyskał prowizji otrzymywanej od bliżej niezidentyfikowanej hurtowni.

Mając więc na uwadze powyższe, to nie można było zgodzić się ze skarżącymi by doszło do obrazy art. 7 kpk, art. 92 kpk i art. 410 kpk i by sąd I instancji wyprowadził niewłaściwe wnioski z zebranego materiału dowodowego, by niewłaściwie ocenił zeznania pokrzywdzonego, treść maili, informacji od (...) czy historii rachunku bankowego w konfrontacji z wyjaśnieniami oskarżonego. Skoro przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez

sąd rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne (co wskazuje na to, że sąd orzekający nie naruszył zasady z art. 410 kpk), zostały one ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, to wyprowadzone na tej podstawie stanowisko sądu rejonowego korzysta z ochrony przewidzianej w art. 7 kpk i zasługuje na aprobatę sądu odwoławczego. Analiza materiału dowodowego zaprezentowana przez sąd orzekający wskazuje na to, że sąd ten ocenił wszystkie zebrane dowody, a nie ma racji obrońca oskarżonego podnosząc w apelacji, że sąd zgromadzony materiał dowodowy potraktował wybiórczo i dokonał błędnej interpretacji wyjaśnień oskarżonego tylko w oparciu o informacje z (...) i historię rachunku bankowego. Sąd bowiem uwzględnił i ocenił nie tylko te dowody, ale i – całkowicie pominięte w apelacjach przez skarżących – zeznania pokrzywdzonego oraz maile. Oceniając zaś te wszystkie dowody i wynikające z nich okoliczności to sąd I instancji działał w granicach sędziowskiej swobody ocen, wynikającej z treści art. 7 kpk, bez przekroczenia przez sąd tych granic i wkroczenia w sferę dowolności ocen. W realiach niniejszej sprawy odwoławczej nie sposób zaś zasadnie utrzymywać, iż sąd I instancji naruszył dyrektywę art. 7 kpk, a do wysunięcia takiego twierdzenia dalece niewystarczające jest to, że przyjęte przez sąd I instancji założenia dowodowe nie odpowiadają preferencjom skarżących wyrok, którzy powołali się tylko na treść dowodów korzystnych dla oskarżonego

tj. głównie jego wyjaśnień (nota bene ogólnie opisujących działalność oskarżonego, bez podania konkretów i bez odniesienia się do realiów zarzutu z niniejszej sprawy) i wywodzili, że należałoby im dać prymat przed wszystkimi innymi dowodami. Jednak wbrew tym twierdzeniom, to nie można odmówić wiarygodności dowodom obciążającym, które stanowiły logiczną całość, z powodów wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i zaprezentowanych wyżej. Wobec tego nie doszło też do obrazy art. 5§1kpk skoro wina oskarżonego w popełnieniu zarzucanego mu konkretnego czynu z 15 sierpnia 2016r. popełnionego na szkodę A. K., w świetle wymowy zebranych w tej sprawie dowodów, została właściwie wykazana.

Skarżący wywodzili też, że doszło do obrazy art. 5§2kpk. Jednak należy podkreślić, że wyrażona w tym przepisie zasada in dubio pro reo jest adresowana do organów postępowania karnego. Oznacza to, że dla oceny, czy nie został naruszony art. 5 § 2 k.p.k. nie są miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy orzekający w sprawie sąd meriti rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien powziąć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2012 r., V KK 335/11, LEX nr 1163975). Argumentacja zawarta w uzasadnieniu sądu I instancji oraz zaprezentowana powyżej ocena dowodów zebranych w tej sprawie

i wynikających z nich okoliczności nie wskazuje na to, aby sąd powziął niedające się usunąć wątpliwości natury faktycznej i nie postąpił zgodnie z nakazem wynikającym z art. 5 § 2 k.p.k. Brak jest też – w świetle powyższych rozważań- przesłanek uzasadniających stawianie sądowi zarzutu, że takich wątpliwości nie powziął. Właściwie oceniony cały materiał dowodowy, a nie ograniczony tylko do wersji oskarżonego- nie pozostawia żadnych wątpliwości co do sprawstwa i winy A. K. w popełnieniu czynu na szkodę A. K.. W świetle realiów tej konkretnej sprawy nie było wątpliwości wskazanych w art. 5§2kpk co do tego, że niewywiązanie się oskarżonego z transakcji mogło wynika z przyczyn od niego niezawinionych.

Reasumując, to nie doszło do zarzucanej obrazę przepisów postępowania z apelacji skarżących, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia.

Należy też zaznaczyć zarzut dowolnej oceny określonego dowodu może zasługiwać na uwzględnienie przez sąd odwoławczy tylko wówczas, gdy skutkiem takiej dowolnej oceny dowodów lub ich pominięcia są błędne ustalenia faktyczne, a tego w realiach niniejszej sprawy nie można stwierdzić.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

bądź o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodu dla którego zarzut obraży przepisów postępowania z art. 438 pkt 2 kpk okazał się niezasadny i nie mógł służyć do wzruszenia zaskarżonego wyroku, do uniewinnienia oskarżonego. Skarżący wnosił też o uchylenie wyroku, ale brak było podstaw z art. 437§2 kpk do uchylenia wyroku i ponownego rozpoznania sprawy skoro nie było konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, nie zaszyły też przesłanki z art. 439§1kpk czy z art. 454 kpk do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.		
Lp.	Zarzut	
2.	błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Postawiony przez oskarżonego w apelacji zarzut, który można utożsamić z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych sprowadza się do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego i łączy z zarzutem obraży art. 7 kpk przy ocenie dowodów innych niż		

depozycje oskarżonego, który został już omówiony powyżej.

Same deklaracje słowne oskarżonego co do zamiaru wywiązania się z transakcji zawartych za pośrednictwem portalu (...) pozostają w sprzeczności z wymową dowodów obciążających oskarżonego, które dotyczą transakcji dot. pokrzywdzonego A. K. i które dawały podstawy do przypisania oskarżonym czynu kwalifikowanego z art. 286§1 kk.

Ponadto przeprowadzona kontrola odwoławcza pozwala na wniosek, że ustalenia faktyczne wyroku nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Same sugestie z apelacji, że ocena ta nosi znamiona dowolnej, a dokonane w oparciu o inne niż wyjaśnienia oskarżonego dowody ustalenia faktyczne są błędne, są całkowicie bezpodstawne i trudno je uznać za wykazane.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego,
bądź o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z przyczyn dla których argumenty przytoczone w apelacjach odnoszące się do nieprawidłowej oceny zgromadzonych dowodów nie mogły posłużyć do wykazania zasadności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które by miały wpływ na treść wyroku. Wymowa zebranych dowodów nie pozwala na uniewinnienie oskarżonego. Ponadto, skoro skarżący wnosił o uchylenie wyroku, to w sytuacji takiego sformułowania przez niego wniosku końcowego, to brak było podstaw z art. 437§2 kpk do uchylenia wyroku i ponownego rozpoznania sprawy skoro nie było konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, nie zaszyły też przesłanki z art. 439§1kpk czy z art. 454 kpk do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.		
Lp.	Zarzut	
3.	obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Z apelacji oskarżonego wynika, że stawia on zarzut obrazy prawa karnego materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu polegającej na nieprawidłowej subsumcji nieprawidłowo ustalonego stanu faktycznego pod przepis art. 286§1kk. Jednak w przypadku, gdy z wyżej opisanych		

powodów sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów skarżących co do niewłaściwej oceny wyjaśnień oskarżonego i błędu w ustaleniach faktycznych, to w konsekwencji tego nie można zgodzić się by nie było podstaw do przypisania A. K. czynu z art. 286§1kk. Tym bardziej, że zarzut obrazy prawa materialnego odnoszący się do kwalifikacji prawnej czynu można postawić tylko wówczas, gdy skarżący nie podważają ustaleń faktycznych związanych z tą kwalifikacją, a przecież apelujący przede wszystkim postawili zarzuty z art. 438 pkt. 2 i 3 kpk.

Ponadto odnosząc się wprost do niewłaściwego zastosowania zakwestionowanej kwalifikacji, to należy wskazać, że zamiar popełnienia przestępstwa z art. 286§1kk należy badać nie tylko przez pryzmat ogólnie opisywanego modelu biznesowego prowadzonej przez oskarżonego działalności, ale w oparciu i o inne dowody i okoliczności wskazujące na to, że w realiach rozpoznawanej sprawy doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Całkowicie więc chybione są argumenty skarżących odwołujące się do analogii, że skoro oskarżony do czasu zablokowania mu konta przez (...) miał prowadzić rzetelnie swoją działalność (czego przecież nie potwierdziły ani zeznania pokrzywdzonego ani maile ani informacja od (...)), to świadczy o tym, że nie naruszył ich i w omawianym przypadku i nie popełnił zarzucanego mu czynu. Bowiem w postępowaniu karnym nie można stosować takich analogii, a każdorazowo należy ocenić dany czyn przez pryzmat zgromadzonego materiału dowodowego w

konkretnej rozpoznawanej sprawie. A jak wskazano w powyższych rozważaniach to nie można było dać wiary depozycjom oskarżonego i w oparciu o nie stwierdzić, że sąd dokonał błędnych ustaleń faktycznych w sprawie.

Z uznanych słusznie za wiarygodne przez sąd orzekający dowodów obciążających oskarżonego wynika bowiem, że w dacie czynu tj. 15 sierpnia 2016r. oskarżony dysponował wszelkimi narzędziami by wywiązać się z zobowiązania na rzecz A. K.: konto oskarżonego na (...) nie było wówczas zablokowane, oskarżony miał dostęp do danych dot. transakcji i danych pokrzywdzonego, na konto firmowe oskarżonego wpływały pieniądze wpłacane przez kupujących (w tym pokrzywdzonego) towar wystawiany przez oskarżonego. Oskarżony gdyby faktycznie chciał wywiązać się z transakcji dot. A. K. to pieniądze przelane na swoje konto firmowe przez pokrzywdzonego (za pośrednictwem (...)) winien przelać na konto hurtowni i spowodować wysyłkę towaru do kupującego, co opisał w wyjaśnieniach dot. modelu prowadzonego przez siebie biznesu. Zaniechanie wywiązania się z tych działań przez oskarżonego w czasie zarzucanego czynu powoduje brak logicznej odpowiedzi na pytanie dlaczego oskarżony tego nie wykonał mimo posiadania pieniędzy na ten cel i zachowania innych warunków by transakcję pomyślnie dla pokrzywdzonego A. K. zakończyć. Ponadto brak logicznego usprawiedliwienia tego z jakich powodów oskarżony najpierw zobowiązał się wobec pokrzywdzonego A. K. do zwrotu pieniędzy, gdy w deklarowanym w aukcji terminie nie nastąpiła wysyłka zamówionego

telefonu komórkowego, a następnie pieniędzy nie zwrócił i urwał kontakt z pokrzywdzonym: nie odpowiadał na maile, nie odbierał telefonów od pokrzywdzonego lub odbierał i odrzucał połączenia. A te okoliczności jasno wskazują na zamiar w zakresie przestępstwa oszustwa związany z tym, że sprawca nie miał zamiaru dotrzymać warunków umowy i wywiązać się ze swego zobowiązania, a nie tylko, że doszło – z uwagi na zablokowanie konta przez (...) (nota bene nie w czasie czynu i 4-dniowym terminie do wysyłki przedmiotu, ale dopiero 23.08.2016r. a potem 01.09.2016r.)- do nierzetelnej realizacji umowy cywilno-prawnej.

W tym miejscu należy zauważyć, że sam oskarżony w apelacji powołał się na wyrok SN z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie III KK 100/17 (publ. LEX nr 2320356) w uzasadnieniu którego wskazano iż „Nie można również zapominać, że w niektórych okolicznościach fakt, że po zaciągniętym zobowiązaniu zobowiązany nie podejmuje żadnych realnych kroków, aby się ze zobowiązania wywiązać może wskazywać, iż już w momencie zawarcia transakcji nie miał on zamiaru dotrzymać jej warunków. (...) o ile dla ustalenia złego zamiaru sprawy liczą się, co do zasady, tylko zaszłości z czasu popełnienia przestępstwa, to jednak zdarzenia późniejsze mogą być pomocne w dokonaniu ustaleń co do tego zamiaru, albowiem- jak zasadnie wskazywano w orzecznictwie - "praktyka sądowa, a więc i zasady doświadczenia życiowego, uczą, że w razie oszukańczego zamiaru podmiot jest aktywny przed zawarciem umowy, chcąc wzbudzić zaufanie drugiej strony kontraktu, natomiast po uzyskaniu

korzyści majątkowej zrywa te kontakty, a wręcz uniemożliwia je likwidując firmę, zmieniając miejsce zamieszkania i numery telefonów, z których wcześniej kontaktował się w sprawie umowy (...) (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 maja 2015 r., II AKA 79/15, LEGALIS nr 1396521)".

Takie właśnie okoliczności wystąpiły w niniejszej sprawie, gdy po tym jak pokrzywdzony nie otrzymując w terminie telefonu poprosił o zwrot wpłaconych pieniędzy, to oskarżony pieniędzy nie zwrócił i zerwał kontakt z pokrzywdzonym.

W tej sytuacji brak zwrotu przez oskarżonego, mimo posiadania na to środków, wpłaconych pieniędzy pokrzywdzonemu, a także zwodzenie pokrzywdzonego, że zwrot pieniędzy nastąpi, a następnie zerwanie kontaktu z pokrzywdzonym, to wskazuje na zamiar oskarżonego doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i oszukania pokrzywdzonego co do zamiaru dostarczenia mu telefonu komórkowego lub oddania wpłaconych na poczet zakupu tego telefonu pieniędzy w kwocie 657zł .

Bowiem "niekorzystne rozporządzenie mieniem" użyte w art. 286§1kk, oznacza wszelkie działania bądź sytuacje, które w majątku pokrzywdzonego powodują jakiegokolwiek niekorzystne zmiany. Co prawda ostatecznie pokrzywdzonemu zwrócono pieniądze, które zapłacił za telefon, ale okoliczność ta nie ma znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego za czyn z art. 286§1kk, skoro pieniądze pokrzywdzony uzyskał nie od oskarżonego, ale od (...).

Wobec czego zarzut niewłaściwej kwalifikacji czynu też nie podlegał uwzględnieniu.	
Wniosek	
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazy prawa materialnego	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
o.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
o.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Cały zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów i argumentów z apelacji oskarżonego i jego obrońcy.	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II i III	- ponieważ oskarżonego w postępowaniu odwoławczym reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu, to należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii tego obrońcy kwotę 516,60zł brutto tj. uwzględniając podatek VAT (art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze, §4 ust.1i3, §17ust.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu), - apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia oskarżonego kosztami za postępowanie odwoławcze, przy czym uwzględniając, że oskarżony jest osadzony i ma trudną sytuację materialną to zwolniono go od obowiązku ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, w tym i opłaty (art. 624§1kpk w zw. z art. 17 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych).

7. PODPIS